

РЕШЕНИЕ

№ 16785

гр. София, 30.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Бойкинова
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1746** по описа за **2026** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод касационна жалба, вх. № 4921 от 11.02.2026 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 232080 от 11.10.2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от началника на 05 РУ-СДВР чрез пълномощник срещу Решение № 3553 от 01.08.2024 г., постановено по адм. дело № 17675/2023 г. по описа на СРС, Наказателно отделение (НО), 12 състав, с което е обявено за незаконосъобразно фактическото задържане на Д. Й. П..

В касационната жалба е посочено, че не са били налице основания за издаване на заповед за задържане по реда на чл. 72, ал. 1 от ЗМВР, тъй като по отношение на лицето е било постановено принудително довеждане. Твърди се, че фактическото задържане за целите на образуваното досъдебно производство е законосъобразно. Моли се решението да бъде отменено. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява. От пълномощника му е постъпила молба, в която заявява, че поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - Д. Й. П. – в съдебно заседание не се явява и не се представлява. От пълномощника му е постъпила молба, в която заявява, че касационната жалба е неоснователна. Претендира адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на

касационната жалба.

Административен съд София – град, XXVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

На 01.12.2023 г., около 18.50 часа бил извършен личен обиск на Д. Й. П. от полицейски служител. П. е отведен в 05РУ-СДВР, където е задържан до 21.00 часа, без да бъде издадена заповед за задържане по реда на чл. 72., ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

Срещу фактическото задържане е подадена жалба, по която е образувано ЧД № 17675/2023 г. по описа на СРС, НО,12 състав. С Разпореждане № 15923 от 22.12.2023 г. подадената жалба е оставена без разглеждане, като недопустима.

Срещу разпореждането е подадена частна жалба, като е образувано ВНЧД № 942/2024 г. по описа на СГС, НО, II въззивен състав. С протоколно определение от 05.02.2024 г. производството е прекратено, като делото е изпратено по подсъдност на АССГ за разглеждане на жалбата по реда на чл. 72, ал. 4 от ЗМВР.

Образувано е КНАХД № 2159/2024 г. по описа на АССГ, XVI касационен състав. Постановено е Определение № 3101 от 22.03.2024 г., с което делото е върнато на същия състав на СРС за продължаване на съдопроизводствените действия. Касационният състав е посочил, че съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от Инструкция № 8121з-78 от 24.01.2015 г. за реда за осъществяване на задържане, оборудването на помещенията за настаняване на задържани лица и реда в тях в Министерството на вътрешните работи, за всяко задържано лице се издава заповед за задържане на лице от полицейския орган, ограничил правото на свободно придвижване на лицето.

Съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 6 от цитираната Инструкция заповед за задържане не се издава на лица, за които е постановено принудително довеждане или са задържани по реда на Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), като според т. 1 лица, за които е постановено принудително довеждане, се записват в книгата за пропускателния режим, като се отбелязват номерът и датата на постановлението, с което е разпоредено принудителното довеждане, органът, който го е постановил, кой служител ще работи с лицето, както и точният час на влизане и напускане на лицето на структурата на МВР; същите се настаняват в помещения, различни от помещенията за задържане, и им се осигурява непрекъснат контрол и наблюдение.

Според мотивите на определението, в жалбата, депозирана пред СРС, е посочено, че ответникът е заявил, че Д. Й. П. е обявен за общодържавно издирване с наложена мярка "принудително довеждане", като от ответника не са представени доказателства. Касационният състав приема, че подадената жалба пред СРС е допустима и следва да бъде разгледана по същество, като бъдат събрани доказателства относно правното основание за задържането на лицето.

От СРС е постановено Решение № 3553 от 01.08.2024 г., с което фактическото задържане е обявено за незаконосъобразно, тъй като не е издадена заповед за задържане по реда на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

Касационният състав констатира, че СРС е мотивирал решението си единствено с обстоятелството, че не е издадена заповед за задържане, без да събере други доказателства, касаещи законосъобразността на задържането и приложението на цитираните норми от наредбата, в определението на АССГ, с което делото е върнато на СРС за продължаване на съдопроизводствените действия.

СРС е приел, че за да бъде законосъобразно задържането на лицето, следва да бъде издадена заповед за задържане по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР. Съдът обаче не е съобразил указанията, дадени от касационната инстанция, и не е изследвал обстоятелството дали лицето е обявено за

общодържавно издирване и налице ли са основания за приложение на разпоредбата на чл. 11, ал. 6 от цитираната по-горе в настоящото решение инструкция.

Член 220 от АПК установява забрана за касационната инстанция да извършва фактически установявания. Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд. При липса на фактически установявания в обжалвания съдебен акт се препятства касационната проверка по приложението на закона и затова решението на районния съд следва да бъде отменено и делото да бъде върнато на друг състав от същия съд за ново разглеждане при съобразяване на повдигнатото административнонаказателно обвинение.

При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разноските в настоящото производство на основание чл. 226, ал. 3 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 3553 от 01.08.2024 г., постановено по адм. дело № 17675/2023 г. по описа на СРС, НО , 12 състав.

ВЪРЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.